Pregaria.cat

Entrada

L’arbre d’argan

Per LauraR el dj., 19/03/2026 - 08:00

Aquesta fotografia d'un solitari arbre d'argan al desert del Marroc il·lustra a la perfecció el missatge de les línies que segueixen: la vida s'obre pas, malgrat enormes dificultats.

Aquest arbre és real: el fotògraf el va retratar el 12 de març de 2017 i va pujar la imatge a Flickr el 23 de maig del mateix any. No és una fabricació de la IA, sinó una expressió pura de la resiliència i creativitat de la vida.

Els científics, en descriure l'evolució del nostre planeta, expliquen que al llarg de milions d'anys s'han succeït cinc períodes d'extinció massiva. En cadascun s'han extingit gairebé totes les formes de vida, però n'han aparegut de noves, demostrant que la vida és increïblement resilient. Volcans, asteroides, glaciacions i fenòmens atmosfèrics extrems han estat catàstrofes capaces d'esborrar espècies, però incapaces d'evitar el brot silenciós de la vida en noves formes, sovint més complexes biològicament.

Molts neurobiòlegs, en investigar l'origen d'aquesta resiliència, coincideixen en una característica essencial: la intenció.

Es percep una intenció, un «moviment cap a», en els bacteris microscòpics, en les plantes, en els insectes, en peixos i aus, en els mamífers i en l'ésser humà. Cada ésser viu posseeix un impuls imparable: néixer, créixer, reproduir-se i morir. Aquest moviment és tan fort que desafia les circumstàncies més adverses —com l'argan enmig del desert— per mantenir viu i desenvolupar l'organisme.

Aquesta «intenció» vital, en diversificar-se en estructures més complexes, genera la riquesa de la biodiversitat: des de la simplicitat d'un bacteri fins a la majestuositat de les sequoies; des de la filigrana d'una teranyina fins als sorprenents sistemes reproductius marins, les migracions de les aus o la comunicació entre ximpanzés.

En els éssers humans, aquest «moviment cap a» se sent com un impuls per arribar a ser la persona que s'és, com una obertura cap a la transcendència o una «set de sentit». Una puixança, en la que també està present el silent alè de l'Esperit ajudant-nos a reeixir.

Tot el nostre ésser està preparat per sostenir aquesta empenta vital:

Les nostres cèl·lules, complint cadascuna la seva missió.

Els sentiments, amb els quals som conscients de l'estat del propi cos, del nostre jo, de la pròpia fragilitat, de que estimem a altres i ens sentim estimats; de la necessitat d'un sentit; etc.

La ment, que ens ajuda a situar-nos i a relacionar-nos creativament amb el món.

Fent aquesta experiència de vida i en la situació de desert que potser ens envolta, quin ressò té en el nostre jo? quin ús fem de la nostra llibertat? Desatendrem la vida pròpiament humana per limitar-nos a un funcionament tecnològic? Serem cada dia més eficaços, per aconseguir què? Ens moure'm més ràpid, per anar on? Parlarem amb més facilitat amb més persones, per dir-nos què?

No deixem que les obres de les nostres mans: l'economia, la tecnologia o els nous imperis s'imposin a les nostres persones en detriment del servei als germans, especialment als més desfavorits; de la relació amb Déu Pare i de la felicitat que Ell desitja per a nosaltres. Col·laborem a que la vida pròpiament humana s'expressi en nosaltres amb la mateixa resiliència de l'arbre d'argan.

(Imatge: Flickr)